

August Bover

Copyright©2018 August Bover. This text may be archived and redistributed both in electronic form and in hard copy, provided that the author and journal are properly cited and no fee is charged.

Una nit a Abertawe...

Els estels malden
per obrir clarianes,
si una sirena
recala a la badia.
Nit i somni al Bosc Lacti.

Abertawe Evening

The stars struggle
to cast light upon a course,
so that a mermaid
might find her way toward port.
A dream of a Milkwood night.

[*The Seventh Quarry. Special issue: Six Catalan Poets* (Swansea, Wales: The Seventh Quarry, 2015), 27 and 31; translated from Catalan by Kristine Doll]

Éire

I tornaràs, un altre cop, a Irlanda...
País remot, vella terra dels druides,
allí on el verd congria tots els tons
i el ponent bat altius penya-segats,
d'on expulsà, la veu de sant Patrici,
totes les serps, i els pelegrins d'abans

varen trobar l'accés a l'altre món.
Illa on es pot sentir encara el lament
dels antics bards i la llengua oblidada,
que va emmudint com les cordes de l'arpa,
on la Gran Fam en va escampar els seus fills
per tots els mars, que patí el pes del jou
i que s'alçà per fer-ne un casal digne;
pintada amb sang, els murs mostren la història
del Nord ferit, però hi basteix nous ponts
cap a un demà d'entesa i plenitud.
Segurament, sota una fina pluja,
celebraràs el Bloomsday i, en un pub,
beuràs amb gent que estima els seus poetes
-t'hauràs endut, d'alguna platja nostra,
càlida llum per al cor de l'hivern-
i, de bell nou, hauràs tornat a Irlanda.

Éire

Maybe someday you'll go back again to Ireland...
A far country, ancient land of Druids;
there, where green suffuses every other hue;
and the West wind lashes lofty heights,
from whence the voice of Patrick once cast out
every type of snake; and pilgrims of yore
disclosed the door to a world beyond.
Island where lamentations can be heard still
of ancient bards in the forgotten tongue
which now, like the strings of that harp, hangs mute;
where Famine cast forth its children far and wide
across seven seas, bore the yoke's harsh weight
and rose up still to build right worthy a house.
Painted in blood, the dour walls tell their story
of the wounded North, which builds new bridges yet
towards a full tomorrow of understanding.
Rest assured: beneath the softest rain
you will taste the joy of Bloomsday. In a pub
you will raise your glass with folk who love their poets,
bringing with you, from some or other sun filled beach,
a warm light of day to the heart of winter;
and, once again, you will have come back to Ireland.

[*The Seventh Quarry. Special issue: Six Catalan Poets* (Swansea; Wales: The Seventh Quarry, 2015), 27-28 and 31-32; translated from Catalan by Dominic Keown]

Pim-pam-pum

El sol, la pluja, el vent, el pas dels núvols,
respirar l'aire fresc un altre cop,
el cant del rossinyol, les fulles verdes,
empènyer la cadira o el cotxet,
l'aigua a la font, el joc de la xarranca,
el perfum de les flors, un quart de lluna...

La vida salta a corda uns pocs moments,
a fora del refugi, sempre al mig
de més d'un punt de mira telescòpic.

De *Blau marí* (Vilanova i la Geltrú: El Cep i la Nansa, 2018), 74.

Bang bang

The sun, rain, wind, the passing clouds,
to breathe fresh air again,
the nightingale's song, green leaves,
pushing the wheel chair or the baby's pram,
water at the pump, the game of hopscotch,
the perfume of flowers, the waxing moon...

For a few moments, life skips
outside the shelter, always the butt
of more than one telescopic vantage point.

[*The Seventh Quarry*, 9 (Winter 2008), 57; translated from Catalan by Anna Argemí-Catllà
Carson and Jacqueline Hurlley]

Nit a la platja

Nit a la platja:
només remor d'onades
i randes blanques.

De *Blau marí* (Vilanova i la Geltrú: El Cep i la Nansa, 2018), 30.

Neu al Vesuvi

Els freds d'aquest hivern
han dut la neu fins a l'avenc,
que fumeja impassible.
I encara hi és,
aquest matí que els falcons joguinegen
amb l'aire fresc i assolellat que duu la primavera,
mentre les barques pesquen al golf
i al pla clareja el llimoner,
potser com ha estat sempre,
com quan dictava versos vora el foc
l'altíssim poeta.
Però, entre els murs i les columnes,
les àmfores de les tavernes,
damunt dels mosaics de les termes
i l'empedrat dels vells carrers,
avui ressonen les llengües
de tots els bàrbars.

De *Blau marí* (Vilanova i la Geltrú: El Cep i la Nansa, 2018), 65.

August Bover és catedràtic emèrit de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona i membre de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). Com a poeta, i sovint en col·laboració amb altres artistes - fotògrafs, músics, pintors-, ha publicat els següents reculls: *En pèlag d'amor* (1999), *L'hivern sota el Cadí* (2001), *Mojave* (2006), *Terres de llicorella. Imatges del Priorat* (2008), *Cloc!* (2011), *Beabà* (2014) i *Blau marí* (2018) -*Tornaveu*, en premsa-, i ha estat traduït a l'alemany, l'anglès, el coreà, l'espanyol, el francès, l'italià, el japonès i el romanès. En prosa ha publicat el dietari *Dotze llunes a Saskatchewan. Impressions des de la Gran Praderia canadenca* (2013). <http://www.escriptors.cat/autors/bovera/>

August Bover (Barcelona, Catalonia) is Professor Emeritus of Catalan Philology at the University of Barcelona and a member of the Institute of Catalan Studies (IEC). As a poet, and frequently in collaboration with other artists – photographers, musicians, painters – he has published the following books of poetry: *En pèlag d'amor* (1999), *L'hivern sota el Cadí* (2001), *Mojave* (2006), *Terres de llicorella. Imatges del Priorat* (2008), *Cloc!* (2011), *Beabà* (2014), and *Blau marí* (2018); *Tornaveu* is forthcoming. His poetry has been translated into German, English, Korean, Spanish, French, Italian, Japanese, and Rumanian. In prose, he has published the diary *Dotze llunes a Saskatchewan. Impressions des de la Gran Praderia canadenca* (2013). <http://www.escriptors.cat/autors/bovera/>